USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v neveřejném zasedání dne 27. 4. 2021 v trestní věci odsouzeného: [redacted], narozený [redacted], státní příslušník [redacted], trvale bytem [redacted], t. č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici [redacted],

takto:

Podle § 327 odst. 1 písm. b) tr. řádu **se zamítá** žádost odsouzeného [redacted] o upuštění od výkonu zbytku trestu odnětí svobody, který mu byl uložen rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 13. 3. 2020, sp. zn. 1 T 10/2019, ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci ze dne 16. 7. 2020, sp. zn. 6 To 46/2020.

Odůvodnění:

Odsouzený dne 14. 10. 2020 podal k Městskému soudu v Praze žádost podle § 327 odst. 1 písm. b) tr. řádu o upuštění od výkonu zbytku trestu odnětí svobody, který mu byl uložen rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 13. 3. 2020, sp. zn. 1 T 10/2019, ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci ze dne 16. 7. 2020, sp. zn. 6 To 46/2020.

Vzhledem k tomu, že místně příslušným k rozhodnutí o žádosti odsouzeného, který trest odnětí svobody vykonává ve Věznici [redacted], je Krajský soud v Hradci Králové, byla žádost odsouzeného dne 23. 10. 2020 postoupena příslušnému soudu.

Usnesením Krajského soudu v Hradci Králové - pobočky v Pardubicích ze dne 14. 12. 2020, sp. zn. 64 Nt 2319/2020, byla podle § 327 odst. 1 písm. b) tr. řádu zamítnuta žádost odsouzeného o upuštění od výkonu zbytku trestu odnětí svobody, který mu byl uložen rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 13. 3. 2020, sp. zn. 1 T 10/2019, ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci ze dne 16. 7. 2020, sp. zn. 6 To 46/2020. Podle § 136 odst. 3 tr. řádu bylo vyhotoveno zjednodušené usnesení, které neobsahuje odůvodnění.

Ústavní soud k ústavní stížnosti odsouzeného rozhodl nálezem ze dne 24. 3. 2021 tak, že se ruší usnesení Krajského soudu v Hradci Králové - pobočky v Pardubicích ze dne 14. 12. 2020, sp. zn. 64 Nt 2319/2020, neboť tím, že usnesení neobsahovalo odůvodnění, bylo porušeno právo odsouzeného na soudní ochranu.

Odsouzený ve své žádosti ze dne 11. 10. 2020 poukázal na to, že plně přijal uložený trest, dále poukázal na své řádné chování ve výkonu trestu a na zajištěnou možnost bydlet i být zaměstnán v [redacted], kde má svoji rodinu, s níž mu nejsou umožněny návštěvy a styk s ní.

Z rejstříku trestů a rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 13. 3. 2020, sp. zn. 1 T 10/2019, ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci ze dne 16. 7. 2020, sp. zn. 6 To 46/2020, vyplývá, že odsouzenému byl za zvlášť závažný zločin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. b), c) tr. zákoníku uložen jednak trest odnětí svobody v délce osmi let a šesti měsíců se zařazením do věznice se zvýšenou ostrahou, jednak trest vyhoštění na dobu neurčitou, jednak trest propadnutí věcí – finanční hotovosti a mobilních telefonů.

Odsouzený podle sdělení Věznice [redacted] vykonává trest odnětí svobody v délce 8,5 roku (po zápočtu vazby) od 16. 10. 2018, do výkonu trestu byl převeden v červenci 2020. Jeho dosavadní chování je bezproblémové, s rodinou je v kontaktu prostřednictvím videohovorů. Za trestnou činnost necítí odpovědnost, trest neakceptuje a pokládá jej za nespravedlivý.

Dne 6. 4. 2021 odsouzený doplnil svoji žádost, soudu byly doručeny listiny osvědčující možnost zaměstnání odsouzeného (sdělení zaměstnavatele) i možnost jeho bydlení (výpis z katastru nemovitosti) v [redacted].

Podle § 327 odst. 1 písm. b) tr. řádu soud může upustit od výkonu trestu odnětí svobody nebo jeho zbytku, jestliže odsouzený byl nebo má být vyhoštěn.

Z výše uvedeného vyplývá, že odsouzený byl odsouzen za závažnou trestnou činnost také k trestu odnětí svobody, z něhož dosud vykonal pouze 2 roky a 6 měsíců, konec trestu je stanoven na 16. 4. 2027. Prohlášení odsouzeného, že trest plně přijal, nekoresponduje s jeho postojem k trestné činnosti během výkonu trestu. Postup podle § 327 odst. 1 písm. b) tr. řádu předpokládá, že účel trestu bude naplněn i přesto, že nebude vykonán v délce, v níž byl uložen. Odsouzený má v [redacted] rodinu i možnost zaměstnání. Je zcela pochopitelné, že ve výkonu trestu odnětí svobody v cizím státě strádá. Nelze však přehlédnout, že odsouzený se ve výkonu trestu ocitl vlastním zaviněním, na základě svého dobrovolného rozhodnutí spáchat závažnou trestnou činnost na území České republiky. Obžalovaný svoji vinu před svým odsouzením popíral a na své nevině setrvává podle sdělení Věznice [redacted] i v průběhu trestu. Jeho prohlášení uvedené v žádosti, že plně přijal svůj trest, tak vyvolává pochybnosti o své účelovosti. Pokud by odsouzený hodnotil své odsouzení jako spravedlivé, pak by takovému postoji spíše odpovídalo přesvědčení odsouzeného, že je na místě uložený trest vykonat.

S přihlédnutím k výkonu méně než třetiny trestu odnětí svobody, který byl uložen za zvlášť závažný zločin, a k postoji obžalovaného ke své trestné činnosti a trestu, soud neshledal dostatečné důvody pro vyhovění žádosti odsouzeného, a proto žádost odsouzeného o upuštění od výkonu zbytku trestu odnětí svobody zamítl tak, jak je ve výroku uvedeno.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není stížnost přípustná.

Pardubice 27. dubna 2021

Mgr. Jan Šlosar v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted].